

Initiatiefvoorstel: krachtens artikel 78 van de Grondwet van de Republiek Suriname (S.B. 1987 no. 116, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 1992 no. 38), ingediend, d.d. 10 december 2025 door de leden E. Jones en E. Plein, allen leden van De Nationale Assemblée, houdende regels inzake de strafrechtelijke en civielrechtelijke ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel en het versterken van de integriteit van het financieel stelsel (Wet Ontneming Wederrechtelijk Verkregen Voordeel (OWVV))

Paramaribo, 10 december 2025

De initiatiefnemers,

1. E. Jones

2. E. Plein

DE NATIONALE ASSEMBLÉE
INGEK. 10 December 2025
AGENDA NO. 1973/25
VERWEZEN NAAR _____

DE NATIONALE ASSEMBLÉE

50

INDEX.

AGENDA NO.

VERWEZEN NAAR

**Wet van2025,
houdende regels inzake de strafrechtelijke en civielrechtelijke
ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel en het
versterken van de integriteit van het financieel stelsel
(Wet Ontneming Wederrechtelijk Verkregen Voordeel (OWVV))**

ONTWERP

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME,

In overweging genomen hebbende dat:

- het noodzakelijk is een doeltreffende wettelijke basis te creëren voor de ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel;
- het wenselijk is de opbrengsten van criminaliteit, met name van corruptie, drugshandel, witwassen, mensenhandel en georganiseerde criminaliteit, af te pakken;
- deze wet, als lex specialis, dient te functioneren naast het Wetboek van Strafrecht en het Wetboek van Strafvordering, zonder afbreuk te doen aan de daarin vervatte fundamentele strafvorderlijke beginselen

Heeft na goedkeuring door De Nationale Assemblée, de Staatsraad gehoord, bekrachtigd de onderstaande wet:

Artikel 1

Begripsomschrijvingen

In deze wet wordt verstaan onder:

- a. betrokkene: degene tegen wie een vordering tot ontneming wordt ingesteld, ongeacht of hij als verdachte of veroordeelde in de hoofdzaak is aangemerkt;
- b. derde te goeder trouw: degene die stelt rechthebbende te zijn op in beslag genomen goederen en heeft gehandeld zonder wetenschap of redelijkerwijs te moeten vermoeden dat deze goederen uit enig strafbaar feit afkomstig zijn;
- c. financieel onderzoek: een onder gezag van het Openbaar Ministerie ingesteld onderzoek naar de herkomst, omvang en samenstelling van het vermogen van de verdachte of betrokkene, met het oog op ontneming;
- d. ontnemingsmaatregel: de door de strafrechter opgelegde verplichting aan de betrokkene tot betaling aan de Staat van het bedrag dat naar het oordeel van de rechter gelijk staat aan het wederrechtelijk verkregen voordeel;
- e. vermogen: alle goederen, zakelijke en persoonlijke rechten, vorderingen, geldswaarden, cryptovaluta, economische belangen en overige op geld waardeerbare aanspraken die aan de

- betrokkene toebehoren of waarover hij de feitelijke beschikkingsmacht uitoefent, ongeacht wie als formele rechthebbende staat geregistreerd;
- f. wederrechtelijk verkregen voordeel: het financieel of economisch voordeel, in welke vorm en van welke omvang ook, dat direct of indirect is verkregen uit een strafbaar feit, dan wel uit daarmee soortgelijke feiten als bedoeld in deze wet;

Artikel 2

Rechterlijke bevoegdheid tot ontneming

1. De rechter kan bij afzonderlijke beslissing de maatregel tot ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel opleggen indien de betrokkene wegens een strafbaar feit is veroordeeld.
2. De maatregel kan tevens worden opgelegd voor voordeel verkregen uit soortgelijke feiten, mits:
 - a. voldoende aanwijzingen bestaan dat de betrokkene uit die feiten voordeel heeft genoten;
 - b. de rechter motiveert waarom die feiten naar hun aard en samenhang als soortgelijk worden aangemerkt;
 - c. deze toepassing niet strijdt met het recht op een eerlijk proces.

Artikel 3

Berekening van het voordeel

1. De rechter stelt het wederrechtelijk verkregen voordeel vast aan de hand van:
 - a. de directe opbrengsten van het strafbare feit;
 - b. een vermogensvergelijking over een redelijke periode;
 - c. uitgaven die redelijkerwijs niet uit legale inkomsten kunnen zijn bekostigd;
 - d. gegevens uit financieel onderzoek, bankinformatie, transactiestromen, cryptotransacties, verklaringen en andere objectieve gegevens.
2. Indien door toedoen van de betrokkene exacte vaststelling niet mogelijk is, kan de rechter het voordeel schatten op grond van aannemelijkheid.
3. De rechter motiveert uitvoerig de toegepaste methode en de gehanteerde uitgangspunten.

Artikel 4

Vermogensdiscrepantie en bewijslast

1. Indien uit het financieel onderzoek een vermogen blijkt dat in aanzienlijke mate hoger is dan redelijkerwijs kan worden verklaard uit de rechtmatige inkomsten van de betrokkene, kan de rechter verlangen dat deze een aannemelijke verklaring geeft voor de herkomst daarvan.

2. Indien de betrokkene geen toereikende of geloofwaardige verklaring geeft, kan de rechter aannemen dat dit vermogen wederrechtelijk is verkregen.
3. Dit artikel wordt toegepast met inachtneming van het recht op een eerlijk proces en laat de bewijslast van het Openbaar Ministerie onverlet voor zover deze door de wet wordt vereist.

Artikel 5

Financieel onderzoek

1. Het Openbaar Ministerie kan onder toezicht van de rechter-commissaris een financieel onderzoek instellen.
2. Dit onderzoek kan zich uitstrekken tot:
 - a. bankrekeningen en financiële transacties;
 - b. cryptovaluta en digitale wallets;
 - c. onroerend goed en registergoederen;
 - d. voertuigen, vaartuigen en luchtvaartuigen;
 - e. zakelijke belangen, aandelen en deelnemingen;
 - f. goederen waarvan het vermoeden bestaat dat deze de betrokkene feitelijk toebehoren.

Artikel 6

Informatieverplichtingen

1. Banken, financiële instellingen, notarissen, accountants, administratiekantoren en andere personen of instellingen die beroepshalve over relevante gegevens beschikken, zijn verplicht desgevraagd alle inlichtingen te verstrekken ten behoeve van het financieel onderzoek, voor zover deze gegevens niet vallen onder een door de wet onschendbaar verklaarde bijzondere geheimhoudingsplicht.
2. Voor zover het betreft gegevens die onder het bankgeheim of een andere wettelijke geheimhoudingsplicht vallen, wordt deze doorbroken door deze wet, met inachtneming van de vereisten van de rechterlijke machtiging zoals bepaald in het Wetboek van Strafvordering.

3. Artikel 7

Conservatoir beslag

Conservatoir beslag kan worden gelegd op alle goederen en vermogensbestanddelen die vatbaar zijn voor ontneming, met machtiging van de rechter-commissaris, overeenkomstig de artikelen van het Wetboek van Strafvordering.

Artikel 8

Derdenrechten

1. Derden die stellen rechthebbende te zijn op in beslag genomen goederen kunnen zich beklagen volgens de artikelen van het Wetboek van Strafvordering.
2. De rechter wijst het klaagschrift slechts toe indien de derde te goeder trouw is en een sterker recht doet gelden dan de betrokkene.

Artikel 9

Waardevervangend beslag

Indien het wederrechtelijk verkregen voordeel niet meer traceerbaar is, kan beslag worden gelegd op andere vermogensbestanddelen van de betrokkene tot het bedrag ter waarde van het vermoedelijk wederrechtelijk verkregen voordeel.

Artikel 10

Termijn en vormvereisten

1. Het Openbaar Ministerie dient binnen één jaar na de einduitspraak in de hoofdzaak een vordering tot ontneming in.
2. De vordering bevat:
 - a. de berekening van het voordeel;
 - b. de grondslag van het voordeel;
 - c. de onderliggende bewijsmiddelen;
 - d. een overzicht van reeds gelegd beslag;
 - e. de gevorderde maatregel.

Artikel 11

Behandeling

1. De rechter behandelt de vordering in het openbaar, tenzij het belang van het onderzoek of de goede zeden zich daartegen verzet.
2. De betrokkene wordt gehoord, tenzij hij daarvan uitdrukkelijk afstand heeft gedaan.

Artikel 12
Verhaal en vervangende hechtenis

1. De tenuitvoerlegging geschiedt overeenkomstig de artikelen van het Wetboek van Strafvordering, voor zover van toepassing.
2. Indien de betrokkene niet betaalt, kan verhaal worden genomen op alle vermogensbestanddelen.
3. Bij blijvende niet-betaling kan vervangende hechtenis worden toegepast, met inachtneming van het Wetboek van Strafrecht.

Artikel 13
Verhouding tot andere wetten

1. Deze wet vormt een bijzondere wet naast het Wetboek van Strafrecht en het Wetboek van Strafvordering.
2. Voor zover geen afwijking is bepaald, blijven de bepalingen van het Wetboek van Strafvordering inzake beslag, beklag en tenuitvoerlegging onverkort van toepassing.

Artikel 14
Uitvoering

Bij staatsbesluit worden nadere regels vastgesteld betreffende:

- a. de wijze van uitvoering van het financieel onderzoek;
- b. het beheer van in beslag genomen goederen;
- c. de samenwerking met FIU-Suriname, de Centrale Bank en andere relevante instanties.

Artikel 15
Inwerkingtreding

1. Deze wet wordt aangehaald als “Wet Ontneming Wederrechtelijk Verkregen Voordeel (OWVV)”
2. Zij wordt in het Staatsblad van de Republiek Suriname afgekondigd.
3. Zij treedt in werking met ingang van de dag volgende op die van haar afkondiging.
4. De Minister belast met de justitiële aangelegenheden is belast met de uitvoering van deze wet.

Gegeven te Paramaribo, de

DRS. JENNIFER GEERLINGS-SIMONS

**Wet van2025,
houdende regels inzake de strafrechtelijke en civielrechtelijke
ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel en het
versterken van de integriteit van het financieel stelsel
Wet Ontneming Wederrechtelijk Verkregen Voordeel (OWVV)**

MEMORIE VAN TOELICHTING

A. ALGEMEEN

Criminaliteit, in het bijzonder georganiseerde criminaliteit, corruptie, drugshandel, witwassen, fraude, mensenhandel en financieel-economische criminaliteit, vormt een ernstige bedreiging voor de veiligheid en integriteit van de Republiek Suriname. De ervaring in binnen- en buitenland leert dat misdaadbesteding niet doeltreffend is indien alleen wordt ingezet op het opsporen en vervolgen van daders, terwijl de opbrengsten van misdrijven buiten schot blijven.

Het huidige Surinaamse juridische kader biedt wel mogelijkheden tot beslaglegging, verbeurdverklaring en ontneming, maar deze instrumenten zijn versnipperd, onvolledig en in de praktijk onvoldoende effectief. De bestaande bepalingen in het Wetboek van Strafrecht en het Wetboek van Strafvordering zijn beperkt in omvang, missen een systematische regeling van financieel onderzoek en voorzien niet in moderne verschijningsvormen van vermogen, zoals cryptovaluta, digitale wallets en gelaagde eigendomsconstructies.

Het is daarom noodzakelijk een moderne, eenduidige, uitvoerbare en juridisch zorgvuldige wettelijke regeling vast te stellen die de Staat in staat stelt wederrechtelijk verkregen voordeel op een effectieve, rechtmatige en proportionele wijze te ontnemen. De wet creëert een *lex specialis* naast het Wetboek van Strafrecht en het Wetboek van Strafvordering.

De OWVV heeft tot doel het afpakken van crimineel vermogen – waar dit zich ook bevindt en ongeacht of het direct dan wel indirect is verkregen – teneinde de economische basis van criminaliteit effectief te ondermijnen. Daarbij beoogt de wet de integriteit van het financieel-economisch stelsel te versterken door grotere transparantie, verbeterde informatiepositie van justitiële autoriteiten en een structurele samenwerking met financiële en andere relevante instellingen te bevorderen. Tevens dient de regeling ter herstel van het geschonden rechtsgevoel in de samenleving, doordat wordt gewaarborgd dat daders geen voordeel behouden uit hun strafbare handelen en misdaad derhalve niet kan lonen.

Juridisch grondslag

De OWVV onderscheidt zich door een expliciete wettelijke grondslag voor het instellen van financieel onderzoek en een ruime, moderne definitie van vermogen die ook cryptovaluta en constructies van feitelijke beschikkingsmacht omvat. Daarnaast voorziet de wet in de mogelijkheid van waardevervangend beslag wanneer het oorspronkelijke voordeel niet meer traceerbaar is, en bevat zij een zorgvuldig geformuleerde regeling omtrent vermogensdiscrepancies (artikel 4) die volledig in overeenstemming is met internationale fair trial-normen. Voorts doorbreekt de wet het bankgeheim uitsluitend onder rechterlijke controle, terwijl zij tevens nauwkeurige termijnen,

vormvereisten en hoorplichten vastlegt voor de vordering tot ontneming. Ten slotte waarborgt de OWVV de rechtszekerheid en rechtsbescherming van derden te goeder trouw, zodat legitieme eigendomsrechten niet ongerechtvaardigd worden aangetast.

De grondwettelijke basis voor de vaststelling van regels ter bescherming van de rechtsorde en de bestrijding van criminaliteit is verankerd in artikel 131 van de Grondwet, dat de wetgever de bevoegdheid verleent tot het stellen van regels omtrent het strafrecht en de strafvordering. Tevens vloeien uit de artikelen 8 en 10 van de Grondwet de fundamentele beginselen voort betreffende de bescherming van personen en eigendommen binnen de rechtsstaat, waarbij diezelfde bepalingen ruimte laten voor beperkingen bij wet, voor zover deze noodzakelijk zijn ter bescherming van de openbare orde, veiligheid en de integriteit van het maatschappelijk verkeer. De ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel betreft een vermogensrechtelijke maatregel en geen straf in de zin van het strafrecht, waardoor zij niet in strijd komt met het legaliteitsbeginsel, mits de wet nauwkeurig bepaalt onder welke omstandigheden de maatregel kan worden opgelegd, welke procedurele waarborgen gelden en op welke wijze rechtsbescherming wordt gewaarborgd. De OWVV voldoet aan deze constitutionele vereisten en biedt een helder, wettelijk verankerd kader waarin grondslag, procedure en waarborgen op zorgvuldige wijze zijn uitgewerkt.

Voorts staat deze wet in een duidelijke en systematische verhouding tot het Wetboek van Strafrecht en het Wetboek van Strafvordering. Zij is ontworpen als een **lex specialis**, hetgeen betekent dat de daarin opgenomen bepalingen voorrang hebben boven de algemene strafrechtelijke en strafvorderlijke regels, doch uitsluitend voor zover daarvan uitdrukkelijk wordt afgeweken. Waar geen afwijking is beoogd, blijven de algemene bepalingen van het WvSr en het WvSv onverkort van toepassing. De OWVV vult de bestaande wetgeving aan door onder meer een uitgebreidere en zelfstandige wettelijke grondslag te bieden voor het instellen van financieel onderzoek (artikel 5), een nauwkeurig geformuleerde regeling te bevatten omtrent informatieverplichtingen van financiële en andere instellingen (artikel 6), een specifiek kader te creëren voor het leggen van conservatoir beslag onder rechterlijk toezicht (artikel 7), en een afzonderlijke, volledig uitgewerkte procedure te voorzien voor het indienen en behandelen van de vordering tot ontneming. Hiermee sluit de OWVV naadloos aan op de bestaande strafvorderlijke structuur, terwijl zij tegelijkertijd de instrumenten biedt die noodzakelijk zijn voor een effectieve bestrijding van financieel-economische criminaliteit.

Internationale aansluiting

De OWVV sluit nauw aan bij de internationale verplichtingen waartoe de Republiek Suriname zich heeft verbonden op het terrein van corruptiebestrijding, financiering van criminaliteit en confiscatie van wederrechtelijk verkregen vermogen. In het bijzonder geeft de wet uitvoering aan de United Nations Convention against Corruption (UNCAC), die in artikel 31 van de verdragsstaat verlangt dat opbrengsten van corruptie kunnen worden geïdentificeerd, getraceerd, bevroren en uiteindelijk geconfisqueerd, alsmede dat zowel civielrechtelijke als strafrechtelijke vormen van ontneming mogelijk worden gemaakt en samenwerking tussen financiële instellingen en justitiële autoriteiten wordt versterkt. De bepalingen van de OWVV, in het bijzonder de artikelen 5 tot en met 7 en artikel 14, beantwoorden aan deze verplichtingen. Tevens sluit de wet aan bij de verplichtingen voortvloeiende uit de United Nations Convention against Transnational Organized

Crime (UNTOC), die van staten verlangt dat zij effectieve maatregelen treffen om opbrengsten van georganiseerde criminaliteit te confisqueren. Dit wordt gerealiseerd door de mogelijkheid van waardevervangende ontneming, beslag op niet-traceerbare goederen en de toepassing van de regeling op soortgelijke feiten. Voorts implementeert de OWVV de relevante aanbevelingen van de Financial Action Task Force (FATF), met name de aanbevelingen 4, 30, 31 en 38, door te voorzien in effectieve confiscatiemechanismen, wettelijke verplichtingen voor financiële instellingen tot informatieverstrekking en een duidelijke wettelijke basis voor het instellen van financieel onderzoek. Tot slot adresseert de wet de tekortkomingen die door de Caribbean FATF (CFATF) in eerdere evaluaties van Suriname zijn gesignaleerd, onder meer op het gebied van ontneming, de doorbraak van het bankgeheim, de structurering van vermogensonderzoeken en de registratie van eigendomsrechten. Door de invoering van deze wet worden deze tekortkomingen in belangrijke mate opgeheven en wordt de internationale naleving aanzienlijk versterkt.

Gevolgen voor praktijk en uitvoering

De inwerkingtreding van de OWVV brengt belangrijke gevolgen met zich mee voor de praktijk en uitvoering. Voor het Openbaar Ministerie creëert de wet een duidelijk omlijnd en wettelijk verankerd kader voor het instellen van financieel onderzoek, het indienen van de vordering tot ontneming en het toepassen van conservatoir beslag, waardoor de effectiviteit van het vervolgings- en executiebeleid aanzienlijk wordt versterkt. Voor financiële instellingen, waaronder banken, verzekeraars en andere dienstverleners die beroepshalve over relevante gegevens beschikken, introduceert de wet een verplichting tot informatieverstrekking, waarbij de proportionaliteit wordt gewaarborgd door de vereiste rechterlijke machtiging en de beperking tot gegevens die noodzakelijk zijn voor het onderzoek. Met betrekking tot burgers en derden biedt de OWVV adequate waarborgen door een zelfstandige klachtenprocedure in te richten, duidelijke toetsingscriteria te formuleren en de beoordeling van aanspraken aan de rechter op te dragen, zodat rechtszekerheid en bescherming van te goeder trouw handelende derden behouden blijven. In bredere zin draagt de wet bij aan de versterking van de financiële integriteit van het land, de onttrichting van criminele geldstromen, de verbetering van internationale samenwerking op het gebied van confiscatie en financieel onderzoek, en het herstel van het vertrouwen in de rechtsstaat doordat wordt verzekerd dat misdaad niet kan lonen.

A. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 2

Dit artikel regelt de mogelijkheid voor de rechter om, naast een veroordeling voor een concreet strafbaar feit, een maatregel tot ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel op te leggen. De bepaling sluit aan bij het uitgangspunt dat criminaliteit niet mag lonen en dat vermogensvoordelen die door of in verband met strafbare feiten zijn verkregen, aan de dader moeten worden ontnomen. Hiermee wordt een belangrijk instrument geboden ter bestrijding van ondermijnende criminaliteit, economische delicten en georganiseerde misdaad.

Lid 1

Het eerste lid bepaalt dat de rechter de maatregel bij afzonderlijke beslissing kan opleggen indien de betrokkene voor een strafbaar feit is veroordeeld. De afzonderlijke beslissing maakt het mogelijk dat de rechter, na de inhoudelijke behandeling van de strafzaak, in een aparte fase specifiek ingaat op de omvang van het wederrechtelijk verkregen voordeel. Hierdoor wordt een zorgvuldige beoordeling bevorderd, waarbij rekening kan worden gehouden met aanvullende financiële gegevens of onderzoeksresultaten. De veroordeling vormt de noodzakelijke basis voor het opleggen van de maatregel en waarborgt dat alleen personen die zich daadwerkelijk schuldig hebben gemaakt aan een strafbaar feit met deze maatregel worden geconfronteerd.

Lid 2

Het tweede lid strekt ertoe dat de maatregel niet alleen betrekking kan hebben op het voordeel verkregen door het bewezenverklaarde feit, maar ook op voordeel dat is genoten uit soortgelijke feiten. Dit sluit aan bij de praktijk waarin criminelen, bijvoorbeeld in het kader van een reeks vergelijkbare strafbare handelingen, inkomsten genereren die niet steeds afzonderlijk kunnen worden vervolgd of bewezen. Door deze constructie wordt voorkomen dat delen van het wederrechtelijk verkregen vermogen buiten beschouwing blijven en de rechter slechts een deel van het criminele voordeel kan ontnemen.

Voor de toepassing van dit lid gelden drie cumulatieve voorwaarden:

a. Voldoende aanwijzingen van voordeel uit soortgelijke feiten

De rechter moet kunnen steunen op objectieve gegevens waaruit blijkt dat de betrokkene voordeel heeft genoten uit feiten die naar aard en modus operandi vergelijkbaar zijn met het bewezenverklaarde feit. Het gaat niet om een volledige bewijsvoering zoals bij een strafbaar feit, maar er moet wel sprake zijn van een deugdelijke, toetsbare onderbouwing.

b. Motiveringsplicht van de rechter

De rechter dient uitdrukkelijk te motiveren waarom de betreffende feiten als soortgelijk worden aangemerkt en hoe zij samenhangen met het bewezenverklaarde feit. Deze motivering is essentieel om willekeur te voorkomen en biedt transparantie in de toepassing. De kwalificatie “soortgelijk” kan onder meer worden gebaseerd op aard, tijdspanne, modus operandi, betrokkenheid van dezelfde personen of andere factoren die de samenhang aantonen.

c. Eerbiediging van het recht op een eerlijk proces

De toepassing van het tweede lid mag niet in strijd komen met fundamentele procesrechten van de betrokkene, waaronder het recht op een eerlijk proces, het beginsel van equality of arms en het recht op effectieve verdediging. De betrokkene moet voldoende in de gelegenheid worden gesteld om de stellingen over soortgelijke feiten te betwisten en tegenbewijs te leveren. Deze waarborg voorkomt dat de maatregel op oneigenlijke wijze wordt gebruikt en beschermt de rechtsstatelijke positie van de betrokkene.

Artikel 3

Dit artikel geeft de rechter een duidelijk kader voor het vaststellen van wederrechtelijk verkregen voordeel. De rechter kan gebruikmaken van directe opbrengsten, vermogensvergelijkingen, onverklaarbare uitgaven en gegevens uit financieel onderzoek. Hiermee wordt aangesloten bij moderne opsporingsmethoden en wordt verzekerd dat het volledige criminele voordeel in beeld kan worden gebracht.

Indien exacte vaststelling niet mogelijk is doordat de betrokkene informatie heeft verborgen of onduidelijk heeft gemaakt, mag de rechter het voordeel schatten op basis van aannemelijkheid.

Zo wordt voorkomen dat de betrokkene voordeel trekt uit eigen verhullingsgedrag.

De rechter moet steeds uitvoerig motiveren welke methode is toegepast en welke uitgangspunten zijn gebruikt. Deze motiveringsplicht waarborgt zorgvuldigheid, transparantie en het recht op een eerlijk proces.

Artikel 4

Dit artikel geeft de rechter de mogelijkheid om, op basis van financieel onderzoek, van de betrokkene een verklaring te verlangen wanneer diens vermogen aanzienlijk hoger is dan met legale inkomsten kan worden verklaard. Deze zogenoemde “verklaringsplicht” zorgt ervoor dat onverklaarbare vermogensgroei niet onbestraft blijft.

Indien de betrokkene geen geloofwaardige of toereikende verklaring kan geven, mag de rechter aannemen dat dit vermogen wederrechtelijk is verkregen. Hiermee wordt effectief optreden tegen verhuuld crimineel vermogen mogelijk gemaakt.

Het artikel waarborgt dat deze toepassing steeds plaatsvindt met respect voor het recht op een eerlijk proces. Bovendien blijft de bewijslast van het Openbaar Ministerie, voor zover de wet dit vereist, onaangetast.

Artikel 5

Dit artikel geeft het Openbaar Ministerie de bevoegdheid om, onder toezicht van de rechter-commissaris, een financieel onderzoek in te stellen ter vaststelling van wederrechtelijk verkregen voordeel. Het onderzoek richt zich op alle relevante vermogensbestanddelen en geldstromen die inzicht kunnen geven in de financiële positie van de betrokkene. Door expliciet te bepalen dat het onderzoek zich kan uitstrekken tot bankrekeningen, cryptovaluta, onroerend goed, voertuigen, zakelijke belangen en goederen die vermoedelijk feitelijk aan de betrokkene toebehoren, wordt aangesloten bij moderne vormen van criminaliteit en vermogensverschuiving.

De betrokkenheid van de rechter-commissaris waarborgt een zorgvuldige en rechtmatige toepassing van dit ingrijpende onderzoeksinstrument. Hierdoor wordt een evenwicht gecreëerd tussen effectieve criminaliteitsbestrijding en bescherming van fundamentele rechten van de betrokkene.

Artikel 6

Dit artikel verplicht banken, financiële instellingen en andere relevante beroepsgroepen om op verzoek gegevens te verstrekken voor het financieel onderzoek. Wettelijke geheimhoudingsplichten, zoals het bankgeheim, worden doorbroken mits er een rechterlijke machtiging is, zodat het onderzoek effectief en binnen de wettelijke kaders kan plaatsvinden.

Artikel 7

Dit artikel regelt dat conservatoir beslag kan worden gelegd op alle goederen en vermogensbestanddelen die mogelijk aan ontneming onderhevig zijn. Het beslag gebeurt onder toezicht van de rechter-commissaris en volgens de procedures van het Wetboek van Strafvordering, om te waarborgen dat het vermogen veiliggesteld wordt voor een eventuele ontnemingsmaatregel.

Artikel 8

Dit artikel biedt derden de mogelijkheid om bezwaar te maken tegen conservatoir beslag als zij menen rechthebbende te zijn. De rechter zal het klaagschrift alleen honoreren wanneer de derde te goeder trouw handelt en een sterker recht op het in beslag genomen goed kan aantonen dan de betrokkene, zodat de belangen van derden worden beschermd.

Artikel 9

Dit artikel maakt het mogelijk om beslag te leggen op andere vermogensbestanddelen van de betrokkene wanneer het oorspronkelijke wederrechtelijk verkregen voordeel niet meer kan worden getraceerd. Zo wordt gewaarborgd dat de ontnemingsmaatregel effectief blijft en het criminele voordeel alsnog kan worden teruggehaald.

Artikel 10

Dit artikel bepaalt dat het Openbaar Ministerie binnen één jaar na de einduitspraak in de hoofdzaak de vordering tot ontneming moet indienen, zodat de procedure voortvarend en binnen redelijke termijn wordt afgehandeld.

De vordering moet volledig, inzichtelijk en controleerbaar zijn. Daarom moet zij een berekening van het wederrechtelijk voordeel bevatten, de juridische en feitelijke grondslag daarvan, de gebruikte bewijsmiddelen, een overzicht van reeds gelegd beslag en de exacte maatregel die wordt gevorderd. Deze vereisten bevorderen transparantie, een eerlijk proces en een zorgvuldige beoordeling door de rechter.

Artikel 11

Dit artikel waarborgt een open en transparante behandeling van de ontnemingsvordering, tenzij bijzondere omstandigheden dat uitsluiten. De betrokkene moet in beginsel worden gehoord, zodat hij zijn standpunt kan toelichten en zijn verdedigingsrechten volledig kan uitoefenen.

Artikel 12

Dit artikel verwijst voor de uitvoering van de ontnemingsmaatregel naar de bestaande regels in het Wetboek van Strafvordering. Indien de betrokkene niet vrijwillig betaalt, kan het Openbaar Ministerie verhaal nemen op al zijn vermogensbestanddelen. Wanneer betaling uitblijft ondanks verhaal, kan als uiterste middel vervangende hechtenis worden toegepast volgens het Wetboek van Strafrecht.

Artikel 13

Dit artikel verduidelijkt de verhouding tussen deze wet en de bestaande strafrechtelijke wetgeving. De wet heeft het karakter van een bijzondere regeling en vult het Wetboek van Strafrecht en het Wetboek van Strafvordering aan waar het gaat om ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel. Alleen waar deze wet uitdrukkelijk afwijkt, gelden de speciale regels van dit wetsvoorstel. In alle overige gevallen blijven de gewone bepalingen van

het Wetboek van Strafvordering over beslag, beklag en tenuitvoerlegging volledig van toepassing. Hierdoor blijft de samenhang binnen het strafrechtelijk stelsel gewaarborgd en wordt rechtszekerheid bevorderd.

Artikel 14

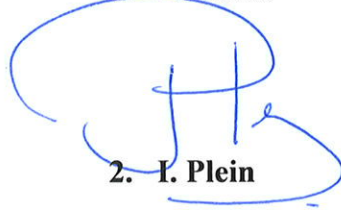
Dit artikel biedt de mogelijkheid om via staatsbesluit nadere regels te stellen voor de praktische uitvoering van deze wet. Het betreft onder meer voorschriften voor het verloop van het financieel onderzoek, de wijze waarop in beslag genomen goederen worden beheerd en de samenwerking met FIU-Suriname, de Centrale Bank en andere relevante instanties. Deze nadere uitwerking is noodzakelijk om de uitvoering efficiënt, uniform en goed afgestemd op de betrokken instellingen te laten verlopen.

Paramaribo,

De initiatiefnemers,

A handwritten signature in blue ink, consisting of several loops and a horizontal stroke.

1. E. Jones

A handwritten signature in blue ink, featuring a large circular loop and a vertical stroke.

2. I. Plein

